

ת"פ 19789/08/21 - מדינת ישראל נגד הבה עווידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19789-08-21 מדינת ישראל נ' עווידה

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ פקד דוד כהן, מתמחה
	מתביעות ירושלים
נגד	
הנאשמת	הבה עווידה
	ע"י ב"כ עוה"ד מוניר ברהום

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמת הורשעה על-פי הודאתה בעבירה של **החזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמת עוכבה במחסום כשבכליה, סכין מתקבעת שאורך להבה 5 ס"מ, ושתי סכינים יפניות שאורך להבן 2 ס"מ. בנוסף החזיקה רוגטקה, עשרה טלפונים ניידים, חמש סוללות למכשיר טלפון, 19 כרטיסים סים, ספרונים עם מספרי טלפון וכרטיס אסיר על-שם אחיה.

מהלך הדין

2. הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשמת תודה בכתב האישום המתוקן, תישלח לשירות המבחן, והמאשימה תגביל עצמה לעונש של עד 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה, כי הנאשמת כבת 35 רווקה, ומתגוררת עם אמה. אביה נפטר לפני כשנתיים והיא חוותה אירוע זה כטראומתי נוכח הקשר הקרוב עמו. מזה כשנה וחצי עובדת הנאשמת כמנהלת משרד ושואפת ללמוד חשבונאות. היא סיימה 12 שנות לימוד והתכוונה ללמוד חשבונאות, אך הדבר לא התאפשר בשל מגבלה פיזית ממנה היא סובלת בידה. לנאשמת רישום פלילי ללא הרשעה בעבירת גניבה. הנאשמת קיבלה אחריות למעשים אם כי הכחישה ידיעה מוקדמת ביחס לקיומם של הסכינים במטען שנתבקשה להעביר על-ידי אחיה, שביחס אליו הביעה כעס על כך שהכשילה. שירות המבחן סבר שהנאשמת בעלת נטיה לרצות אחרים והדבר עומד בבסיס סיכון להישנות ביצוע עבירות. יחד עם זאת נוכח מכלול נסיבותיה ושיאיותיה הלימודיות, המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה והטלת של"ץ בהיקף 160 שעות. השירות סבר שהטלת

מאסר בעבודות שירות, יפגע בתעסוקתה של הנאשמת, המתקשה לגלות יציבות בתחום זה לאורך השנים.

ראיות וטענות לעונש

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה. ב"כ המאשימה עתר למתחם שבין מאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר בהתאם להסדר, וביקש למקם את הנאשמת באמצע המתחם ולהטיל עליה מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשמת.

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. **אשר לערך המוגן**, עבירה של החזקת סכין מסכנת את שלום הציבור וביטחונו. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה.

7. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשמת טוענת כי נתבקשה להעביר את החפצים שתוארו בכתב האישום ע"י אחיה. הדבר מקבל חיזוק מנסיבות כתב האישום וטיב החפצים שהחזיקה. היא שללה ידיעה לגבי קיומם של הסכינים במטענה, ואולם בכל מקרה, נוכח מעברה במחסום, צריכה הייתה לבדוק היטב את כבודתה בטרם המעבר, ולכן היא אחראית למעשים ולו מכוח עצימת עיניים. הנסיבות אינן מלמדות על כוונות לעשות שימוש בסכינים כך שמידת הנזק שנגרמה וזה הפוטנציאלי - אינן גבוהות.

8. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, זו מגוונת בהתאם לנסיבות החזקת הסכין ולנסיבות המחזיק.

א. רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מ"י** (מיום 27.6.2012) - אושר עונש של של"ץ ומאסר מותנה, ושם נדונה גם עצם שאלת ההרשעה בעבירה זו, ונקבע שאין מניעה לבחון אי הרשעה או ביטולה בנסיבות מתאימות.

ב. רע"פ 632/14 **אדוניה נ' מ"י** (מיום 31.7.2014) - הנאשם החזיק סכין פרפרית בכניסה למועדון. אושרה תוצאה של הרשעה, של"ץ ומאסר מותנה.

ג. רע"פ 3676/15 **מחאג'נה נ' מ"י** (מיום 8.6.2015) - הנאשם החזיק סכין בכלא. נקבע מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר לאחר שלא נמצא מתאים לעבודות שירות.

9. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה בנסיבות העניין צריך לעמוד על מאסר מותנה או של"ץ נרחב, ועד 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כעתירת המאשימה. לכן, גם בהיבט של הבניית הענישה, ההסדר סביר ומאוזן. ראו בהקשר זה: ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ"י** (מיום 28.5.2017).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשמת בשנות השלושים לחייה שקיבלה אחריות למעשים. בעברה אי הרשעה בעבירה שאינה ממין העניין.

בסך הכל מנהלת הנאשמת אורח חיים נורמטיבי ויש לה שאיפות להתקדם מבחינה לימודית ומקצועית. לכן יש למקמה בתחילת המתחם.

ביטול הרשעה

11. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. בעניינו, הנאשמת אינה עומדת בשני התנאים. לטעמי, הנאשמת עומדת בשני התנאים. מידת אשמה בנסיבות העניין נמוכה, ועצימת העיניים מעידה על חוסר שיקול דעת ופחות מכך על כוונה כלשהי, כפי שעמדתי בפרק הנסיבות. בנוסף, הוצג לי מכתב מפורש ממעסיקה של הנאשמת לפיו, "כל הרשעה בעבירות פליליות ו/או ביטחוניות תביא להפסקת עבודה בחברה". מכאן שלטעמי הנאשמת עומדת בדרישת הנזק הקונקרטי. **לכן מבטל את ההרשעה.**

גזירת הדין

12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 1.3.2023 בהתאם לתוכנית שיכין ויגיש שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום; הנאשמת הוזהרה כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה ואפשרות של הטלת מאסר בפועל;
- ב. התחייבות בסך ₪ 5,000 שלא לעבור כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשמת שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם תעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת המוצגים.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, במעמד הצדדים.